

Dosarul nr. 2ra-515/19

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei) Iu. Malcoci

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) Gh. Scutelnic, D. Stănilă, D. Corolevschi

ÎNCHEIERE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Palade Nicolae, reprezentat de avocatul Malanciuc Nicolae,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Palade Natalia împotriva lui Palade Nicolae cu privire la determinarea domiciliului copiilor minori,

împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de Palade Nicolae și s-a menținut hotărârea din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei,

c o n s t a t ă :

La 25 octombrie 2017, Palade Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Palade Nicolae cu privire la determinarea domiciliului copiilor minori.

În motivarea acțiunii, Palade Natalia a menționat că la 12 noiembrie 2003 a înregistrat căsătoria cu Palade Nicolae.

A relatat că din căsătorie, la XXXXX s-a născut copilul XXXXX, la XXXXX s-a născut copilul XXXXX și la XXXXX s-a născut copilul XXXXX.

A specificat că prin hotărârea din 05 decembrie 2016 a Judecătoriei Telenești, s-a desfăcut căsătoria încheiată cu Palade Nicolae.

S-a determinat domiciliul copiilor minori XXXXX, născut la XXXXX născut la XXXXX și XXXXX, născut la XXXXX cu tatăl, Palade Nicolae Andrei.

S-a încasat de la Palade Natalia în beneficiul lui Palade Nicolae pensia pentru întreținerea copiilor minori XXXXX, născut la XXXXX născut la XXXXX și XXXXX, născut la XXXXX în sumă fixă de 2 400 lei lunar începând cu 18 decembrie 2014 și până la atingerea majoratului.

A invocat reclamanta că deși prin hotărârea instanței de judecată domiciliul copiilor a fost determinat cu tatăl, copiii au rămas la întreținerea sa, iar pârâtul a

plecat peste hotare la lucru, nu se interesează de soarta lor și copiii nu doresc să locuiască cu tatăl.

A solicitat reclamanta Palade Natalia, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor (f.d. 60-61) determinarea domiciliului copiilor minori XXXXX, născut la XXXXX, XXXXX născut la XXXXX și XXXXX, născut la XXXXX cu mama, XXXXX și încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori în mărime de 3 000 lei lunar.

Prin încheierea din 23 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, s-a încetat procesul din motiv că într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri a fost emisă o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă (f.d. 32-33).

Prin decizia din 30 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a admis recursul declarat de Natalia Palade, reprezentată de avocatul Coșneanu Svetlana.

S-a casat încheierea din 23 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei și s-a restituit cauza la rejudecare la Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei (f.d. 49-50).

Prin hotărârea din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Palade Natalia.

S-a stabilit domiciliul copiilor minori XXXXX, născut la XXXXX, XXXXX născut la XXXXX și XXXXX, născut la XXXXX, cu mama Palade Natalia.

S-a încasat de la Palade Nicolae în beneficiul Nataliei Palade pensia pentru întreținerea copiilor minori XXXXX, născut la XXXXX, XXXXX născut la XXXXX și XXXXX, născut la XXXXX, în mărime de 1 000 lei lunar pentru fiecare, începând cu 10 mai 2018 până la atingerea majoratului.

S-a încasat de la Palade Nicolae în beneficiul statului suma de 1 080 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că ținând cont de atașamentul copiilor și stabilitatea condițiilor și atmosferei de creștere și educație a acestora, de care au nevoie la vârsta la care se află, precum și starea psiho-emoțională a acestora, de atașamentul dintre frați, vârsta copiilor, faptul că pentru creșterea și dezvoltarea armonioasă a copiilor este ca frații să locuiască împreună, instanța a considerat oportun a determina domiciliul copiilor minori cu mama, Palade Natalia.

Astfel, prima instanță a concluzionat că deoarece domiciliul copiilor minori urmează să fie stabilit cu mama, instanța a ajuns la concluzia de a admite și capătul de cerere cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor în sumă fixă, în cuantum de 100 lei pentru fiecare copil, începând cu 10 mai 2018 până la atingerea majoratului.

Prin decizia din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Palade Nicolae și s-a menținut hotărârea din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei.

La 18 ianuarie 2019, Palade Nicolae, reprezentat de avocatul Malanciuc Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, potrivit art. 265 lit. b) din Codul de procedură civilă, dispunând încetarea procesului.

Recurentul Palade Nicolae, în motivarea recursului a invocat că la examinarea

cauzei în prima instanță, au fost încălcate normele de drept procedural și anume faptul că cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei.

În acest sens a relatat că anterior, judecătorul Iurie Malcoci a participat la examinarea litigiului între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri, urmând să se abțină de la examinarea cauzei.

De asemenea, recurentul a invocat că la examinarea cauzei, instanța nu a solicitat autorității tutelare avizul respectiv, iar avizul-concluzie din 25 mai 2017 a fost prezentat la inițiativa Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Sîngerei și prin urmare acesta urma a fi respins ca mijloc de probă.

A specificat că instanțele au stabilit cuantumul pensiei de întreținere luând la bază datele Biroului Național de Statistică, care de fapt lipsesc la materialele cauzei.

Totodată, Palade Nicolae a solicitat anularea deciziei din 30 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis recursul declarat de Palade Natalia, reprezentată de avocatul Coșneanu Svetlana, s-a casat încheierea din 23 noiembrie 2017 a Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei și s-a trimis cauza spre rejudecare la Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei.

A invocat recurentul ilegalitatea deciziei din 30 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, pe motiv că încheierea din 23 noiembrie 2017 a Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei a fost contestată cu recurs în interesele Nataliei Palade, depus și semnat de avocatul Coșneanu Svetlana.

Or, instanța de recurs nu a verificat împuternicirile avocatului, iar recursul urma a fi restituit în temeiul art. 426¹ alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 15 noiembrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 18 ianuarie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Cu referire la solicitarea recurentului privind casarea deciziei din 30 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că în conformitate cu art. 433 lit.a¹) Codul de procedură civilă (cu modificările introduse prin Legea nr. 17 din 05 aprilie 2018, în vigoare de la 01 iunie 2018), decizia în cauză nu poate fi supusă recursului și prin urmare în cazul în care recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Palade Nicolae, reprezentat de avocatul Malanciuc Nicolae, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Palade Nicolae, reprezentat de avocatul Malanciuc Nicolae.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari